

„Te vagy a Messiás az élő Isten Fia”

Jézus megkérdezi tanítványait, hogy kinek is tartják őt az emberek és ők mit gondolnak róla. Sokféle válasz születik, az emberek mindenfélét beszélnek, talán Keresztelő János, vagy Illés, Jeremiás, esetleg valamelyik próféta? Ezekkel a mendemondákkal nyilván Jézus is tisztában van, főként arra kíváncsi, hogy mi van a barátai fejében. A tanítványok bizonytalanok, de Péter egyértelmű választ ad: „Te vagy a Messiás az élő Isten Fia”, Jézus megerősíti, hogy ez a jó válasz, Pétert megdicséri, erős kősziklának nevezi, akire majd egyházát fogja építeni.

Számomra az egész jelenet ellentmondásos és valahogy nem illik a képbe: Jézus mindig is tiltakozott az ellen, hogy Messiásnak, Isten Fiának nevezzék, sok esetben meg is tiltotta, ő saját magáról mint Ember Fiáról beszélt, akinek szenvednie kell, Péterrel emiatt konfliktusba is került. Péter nem arról híres, hogy tudja a jó választ, ő is bizonytalan, az elfogadás éjszakáján azt is letagadja, hogy ismeri Jézust. Bár a neve Péter, kősziklát jelent, ő maga nem az a sziklaszilárd jellem, hanem bizonytalan, félelemmel teli, válaszokat kereső, tévedéseit megbánó ember, de nagyon tud szeretni, lelkesen és mindent feláldozva. Ezekért a tulajdonságaiért bízta rá Jézus a közösséget, benne látja a reményt tanításának tiszta tovább adására. Nem rendíthetetlen, makulátlan, az egyetlen igazságot birtokló és megmondó ember kell egyházának a vezetőjének, hanem szeretni tudó, aki a jézusi szeretet hirdetője és megtestesítője, és akkor a Pokol kapui sem vesznek erőt rajta. Péter végül életét adta az ügyért, talán nem rajta múlt, hogy idővel az Egyház eltért a tiszta, jézusi eszményektől.

Én kinek tartom Jézust? Merem-e megvallani, tudok-e lelkesedni a Szeretet Országának megvalósításáért? Hiszem-e, hogy ennek az Országának nagyobb az ereje, mint bármilyen gonoszságnak?

Kovácsné Kosztolányi Mari, Karancsalja